

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2016. gada 8. janvārī
(OR. en)

15564/15

ECOFIN 1009
UEM 437
SOC 725
EMPL 471
COMPET 573
ENV 812
EDUC 326
RECH 313
ENER 440
JAI 1027

PIEZĪME

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsekretariāts
Saņēmējs:	Pastāvīgo pārstāvju komiteja (II)/Padome
Temats:	2016. gada Eiropas pusgads – gada izaugsmes pētījums: makroekonomiskas un fiskālas norādes dalībvalstīm – <i>ECOFIN</i> padomes secinājumu projekts

Pielikumā ir pievienots Ekonomikas un finanšu komitejas sagatavotais projekts Padomes secinājumiem par gada izaugsmes pētījumu.

2016. gada Eiropas pusgads: makroekonomiskas un fiskālas norādes dalībvalstīm

– projekts *ECOFIN* padomes secinājumiem par gada izaugsmes pētījumu –

Padome (Ekonomika un finanses):

I. 2016. GADA EIROPAS PUSGADS

1. **ATZINĪGI VĒRTĒ** Komisijas gada izaugsmes pētījumu par 2016. gadu, kurā ir izklāstītas plašas politikas prioritātes darbvietu un izaugsmes sekmēšanai ES un tās dalībvalstīs un kurš iezīmē 2016. gada Eiropas pusgada sākumu.
2. **KOPUMĀ PIEKRĪT** Komisijas analīzei par ES ekonomisko situāciju un politikas problēmām. Neskatoties uz mērenu atveseļošanos un prognozēm, ka tā pakāpeniski paātrināsies, daudzas ekonomikas saskaras ar tālejošiem strukturālās politikas izaicinājumiem. Pastāvīga makroekonomikas nelīdzsvarotība ierobežo izaugsmi un nodarbinātību. Vairākās ekonomikās vērojams liels ilgstošais un jauniešu bezdarbs, un lēns ražīguma pieaugums ietekmē konkurētspēju un dzīves līmeni. Augsts privātā un publiskā parāda līmenis apvienojumā ar vājām izaugsmes perspektīvām aizkavē investīcijas.

3. Šajā kontekstā UZSVER, ka politikai vajadzētu būt vērstai uz atveseļošanās nostiprināšanu un makroekonomikas nelīdzsvarotības novēršanu. Atveseļošanās daļēji atspoguļo dažos pēdējos gados īstenoto reformu pieaugošo ietekmi, un dalībvalstīm vajadzētu turpināt īstenot vērienīgas reformas un atbildīgu fiskālo politiku. UZSVER, cik svarīgi ir visu gadu uzraudzīt izpildi un politikas īstenošanu, tostarp konkrētām valstīm un eurozonai adresētos ieteikumus. AICINA Ekonomikas un finanšu komiteju un Ekonomikas politikas komiteju to darīt, pamatojoties uz Komisijas un dalībvalstu sniegto informāciju, un GAIDA iespēju tuvākajos mēnešos attiecīgajos Padomes sastāvos pārrunāt konkrētām valstīm adresētu ieteikumu īstenošanu.
4. PIEKRĪT Komisijas norādītajām plašajām politikas prioritāšu jomām, uz kurām valstu un ES līmenī 2016. gadā vajadzētu koncentrēt darbību: atsākt investīcijas, īstenot strukturālas reformas mūsu ekonomiku modernizēšanai un nodrošināt atbildīgas publiskās finanses. ATZĪST lielāku uzsvāru uz nodarbinātības un sociāliem rezultātiem.
5. Lai gan ir sagaidāms, ka atveseļošanās pakāpeniski paātrināsies, to spēcīgi ietekmē tādi pagaidu pozitīvie faktori kā zemas naftas cenas, pavājināts euro un ļoti stimulējoša monetārā politika. Vienlaikus ir pastiprinājušās bažas par drošību un pieaugusi ģeopolitiskā spriedze, un pasaules ekonomikas attīstības perspektīvas kļūst arvien sarežģītākas, tāpēc ekonomikas perspektīvas lejuvērstie riski Savienībā ir palielinājušies. Šajā kontekstā UZSVER, ka, pilnībā ievērojot visu attiecīgo dalībnieku lomu, ekonomikas politikai ir jāturpina sekmēt spēcīgāku un ilgtspējīgu izaugsmi.
6. ATZINĪGI VĒRTĒ Komisijas priekšlikumus pārskatīt Eiropas pusgadu, kas izklāstīti 2015. gada oktobra ekonomikas pārvaldības paketē.

II. FISKĀLĀS UN MAKROEKONOMIKAS POLITIKAS NORĀDĪJUMI

Jaunu investīciju piesaiste

7. ATZĪST, ka – daļēji krīzes rezultātā – investīciju līmenis ir būtiski samazinājies. Neskatoties uz kopumā labvēlīgajiem apstākļiem (zemas procentu likmes, augsta finanšu tirgu likviditāte un aizņemto līdzekļu īpatsvara samazināšanās process), investīciju līmenis joprojām ir zems. UZSVER, ka ir steidzami jāsekmē investīcijas, uzlabojot investīciju vispārējo vidi, nolūkā atbalstīt ekonomikas atveseļošanu, un jāpalielina ražīgums un izaugsmes potenciāls.
8. ATZINĪGI VĒRTĒ sadarbību starp Eiropas Parlamentu, Padomi un Eiropas Investīciju banku ar mērķi ātrāk nekā viena gada laikā sākt īstenot Investīciju plānu Eiropai. ATZINĪGI VĒRTĒ panākumus, kas gūti privāto un publisko investīciju piesaistē, un ATZĪST, ka ir svarīgi atlasīt stratēģiskus projektus ar augstu papildvērtību saistībā ar Eiropas Stratēģisko investīciju fondu (ESIF), lai piesaistītu privātā sektora papildresursus. AICINA palielināt informētību valstīs par ESIF un attīstīt privātos un publiskos investīciju projektus.
9. UZSVER, ka ir jāuzlabo normatīvā vide gan valstu, gan Eiropas līmenī, lai novērstu normatīvos, administratīvos un citus šķēršļus privātām investīcijām un baudītu priekšrocības, ko sniedz normatīvā paredzamība, finanšu avotu uzlabošana un diversifikācija un vienlīdzīgu konkurences apstākļu stiprināšana Eiropas Savienībā. UZSVER, ka uzmanība būtu jāvelta piemērotu administratīvo spēju attīstībai, kā arī publiskā iepirkuma pārredzamības, efektivitātes un pārskatatbildības palielināšanai.
10. PIEKRĪT Komisijas analīzei par to, ka ir jāuzlabo reālās ekonomikas finansēšanas nosacījumi, un ATZĪST, ka ir svarīgi strauji virzīt uz priekšu banku savienības izveides darbu finanšu stabilitātes nodrošināšanai. ATZINĪGI VĒRTĒ rīcības plānu, ar kuru Komisija nāca klajā par kapitāla tirgu savienības veidošanu, un aicina visus iesaistītos dalībniekus nodrošināt tā ātru īstenošanu.

III. STRUKTURĀLO REFORMU ĪSTENOŠANA AR MĒRĶI MODERNIZĒT MŪSU TAUTSAIMNIECĪBU

11. IR GANDARĪTA par dalībvalstu sasniegumiem, modernizējot to tautsaimniecību un novēršot agrākajos gados konstatēto makroekonomikas nelīdzsvarotību. NORĀDA – dažās jomās, kas ir ļoti būtiskas produktivitātei un konverģencei, dalībvalstu gūtie rezultāti ievērojami atšķiras, un GAIDA Komisijas ierosmi apsvērt kritēriju izmantojumu un labākās prakses apmaiņu starp politikas jomām, lai veicinātu konverģenci ar labāko rezultātu guvējiem un noturīgākas ekonomikas struktūras, tādējādi panākot spēcīgāku un ilgtspējīgu produktivitāti, nodarbinātību un ražošanas apjoma pieaugumu. UZSVER, ka ļoti svarīgi būs padziļināti apspriesties par kritēriju piemērotību, lai tos iedarbīgi izmantotu ekonomikas pārvaldības sistēmā, un ATZĪMĒ – ir jānodrošina un jāsauglabā pašu valstu atbildība par strukturālām reformām kā pamatfaktors efektīvai īstenošanai, arī jomās, kas ir valsts kompetencē.
12. ATZĪST lomu, kas var būt ES finansējumam un tehniskajai palīdzībai, lai atbalstītu reformu īstenošanu. ŅEM VĒRĀ Komisijas ieceri šajā sakarībā pastiprināt Eiropas strukturālo un investīciju fondu izmantojumu.
13. UZSVER nepieciešamību pievērsties vairākām pamatreformām darba tirgū – ievērojot sociālo partneru lomu, palīdzēt novērst jauniešu un ilgstošo bezdarbu; veicinot reālo algu korekciju, lai pareizi atspoguļotu produktivitātes tendences vidējā termiņā; modernizējot tiesību aktus nodarbinātības aizsardzības jomā un veicinot vienmērīgas pārejas darba tirgū; stiprinot cilvēkkapitāla veidošanu; uzlabojot sociālās aizsardzības sistēmu efektivitāti. ATZĪST, ka ir vajadzīga visaptveroša pieeja, lai integrētu migrantus un neseno bēgļu pieplūdumu un lai veicinātu viņu piekļuvi darba tirgum.
14. UZSVER, ka būtu jāpastiprina centieni veicināt atvērtus un konkurētspējīgus preču un pakalpojumu tirgus, kā arī uzlabot Eiropas vienotā tirgus darbību. APLIECINA jaunu tehnoloģiju un uzņēmējdarbības modeļu potenciālu, jo tie ir papildu avoti izaugsmei, kas var radīt ievērojamu skaitu darbvietu.

IV. ATBILDĪGA FISKĀLĀ POLITIKA

15. PAUŽ GANDARĪJUMU par sekmēm fiskālās konsolidācijas jomā, tomēr ATZĪST, ka vairumā dalībvalstu joprojām ir augsts valsts parāda līmenis un ka joprojām ir jānodrošina ilgtermiņa kontrole pār deficīta un parāda līmeņiem. UZSVER, ka dalībvalstīm būtu jāturpina īstenot savu fiskālo politiku saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes paktu, kas atbilstīgi saskaņotajām strukturālajām korekcijām ļauj darboties automātiskajiem stabilizatoriem, vienlaikus pēc iespējas labāk izmantojot pašreizējo Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumu elastīgumu un nodrošinot publisko finanšu ilgtspēju ilgtermiņā. Fiskālie centieni būtu jādiferencē starp atsevišķām dalībvalstīm, pilnībā ievērojot Stabilitātes un izaugsmes pakta prasības, vienlaikus apsverot stabilizācijas vajadzības, kā arī ņemot vērā dalībvalstu iespējamo savstarpējo ietekmi, tostarp visā eurozonā. PIENĒM ZINĀŠANAI, ka Komisija vērtē fiskālo nostāju attiecībā uz eurozonu un visu ES 2015. un 2016. gadā par kopumā neitrālu, piemērotu un tādu, kas īstermiņa stabilizāciju līdzsvaro ar ilgtermiņa stabilitāti. IR GANDARĪTA, ka Komisija ņems vērā ietekmi, ko uz budžetu radīs papildu izdevumi saistībā ar bēgļu ārkārtas krīzi, saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes paktu. UZSVER, ka fiskālā politika būtu jābalsta uz efektīvām valsts pārvaldības sistēmām, lai stiprinātu uzticēšanos, atjaunotu vajadzīgās fiskālās rezerves un izvairītos no procikliskas fiskālās politikas. ATZĪMĒ – nodrošinot fiskālo atbildību, ir jāsaglabā ticamība un efektivitāte. VĒRŠ UZMANĪBU UZ TO, ka negaidīta papildu peļņa, kas gūta zemas procentu likmes apstākļos, būtu galvenokārt jāizmanto, lai samazinātu parāda attiecības vai lai kompensētu ietekmi, ko uz parāda attiecību rada pastāvīga ārkārtīgi zema inflācija, it īpaši dalībvalstīs ar lielu valsts parādu, tomēr to varētu izmantot arī ieguldījumos vai strukturālās reformās, atkarībā no attiecīgās valsts fiskālā stāvokļa.

16. UZSVER, ka lielāka uzmanība būtu jāpievērš fiskālās korekcijas kvalitātei un elementiem un fiskālās politikas ietekmei uz izaugsmi, šajā nolūkā valdības izdevumos uzlabojot izdevumu efektivitāti un dodot priekšroku ienesīgiem ieguldījumiem, tostarp cilvēkkapitālā, pārejot uz efektīvāku un izaugsmi veicinošu nodokļu sistēmu, kā arī tam, ka ir jāvērsas pret krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, kā arī jāsamazina agresīva nodokļu plānošana. ATZINĪGI VĒRTĒ Komisijas 2015. gada jūnijā iesniegto rīcības plānu, kas vērsts uz saiknes atjaunošanu starp nodokļiem un saimnieciskās darbības izvietojumu un vērtības radīšanu.
17. ATZĪST demogrāfijas problēmjaudājumus un vajadzību uz tiem reaģēt ar piesardzīgu budžeta plānošanu un atbildīgu politiku, kas nodrošina pensiju, veselības aprūpes un ilgtermiņa aprūpes sistēmu ilgtspēju. UZSVER sociālo partneru vai citu svarīgu iesaistīto dalībnieku lomu – saskaņā ar valsts praksi – valsts atbildības nodrošināšanā par reformām un ATZĪMĒ, ka sociālās aizsardzības sistēmām vajadzētu būt fiskāli ilgtspējīgām.
-